

sitòria segona de la Llei 41/1995, de 22 de desembre. No obstant això, en cas d'incompatibilitat radioelèctrica entre estacions de televisió local, tenen prioritats les emissions amb tecnologia digital.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Facultats de desplegament i aplicació.*

Es faculta el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç per dictar totes les disposicions i mesures que es considerin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 3 de desembre de 2004.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç,
JOSÉ MONTILLA AGUILERA

CAP DE L'ESTAT

20843 *INSTRUMENT de ratificació del Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República Argentina, fet a Madrid el 28 de gener de 1997, i l'Acord administratiu per a l'aplicació del Conveni, fet a Buenos Aires el 3 de desembre de 1997. («BOE» 297, 10-12-2004.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 28 de gener de 1997, el plenipotenciari d'Espanya va signar a Madrid, juntament amb el plenipotenciari de la República Argentina, nomenats tots dos en la forma escaient a aquest efecte, el Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República Argentina,

Vistos i examinats els trenta articles del Conveni, Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i fermesa, mando expedir aquest Instrument de Ratificació que signo i que segella i ratifica degudament el sotassinat ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Madrid, 8 de setembre de 2004.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors
i de Cooperació,
MIGUEL ÀNGEL MORATINOS CUYAUBÉ

CONVENI DE SEGURETAT SOCIAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA ARGENTINA

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Definicions.

1. Les expressions i els termes que s'esmenten a continuació, als efectes d'aplicació d'aquest Conveni, tenen el significat següent:

A) «Parts contractants»: designa el Regne d'Espanya i la República Argentina.

B) «Territori»: respecte a Espanya, el territori espanyol; respecte a Argentina, el territori argentí.

C) «Legislació»: designa les lleis, els reglaments i altres disposicions de Seguretat Social vigents en el territori de cadascuna de les parts contractants.

D) «Autoritat competent»: pel que fa a Espanya, el Ministeri de Treball i Afers Socials; pel que fa a Argentina, el Ministeri de Treball i Seguretat Social.

E) «Institució competent»: designa la institució o l'organisme que n'hagi d'entendre en cada cas, de conformitat amb la legislació aplicable.

F) «Organisme d'enllaç»: organisme de coordinació i informació entre les institucions de les dues parts contractants que intervingui en l'aplicació del Conveni, i en la informació als interessats sobre drets i obligacions derivats del Conveni.

G) «Treballador»: tota persona que com a conseqüència de realitzar o haver realitzat una activitat per compte d'altri o propi està, o ha estat subjecta, a les legislacions esmentades a l'article 2 d'aquest Conveni.

H) «Familiar» o «beneficiari»: les persones definides com a tals per la legislació aplicable.

I) «Període d'assegurança»: tot període definit com a tal per la legislació sota la qual s'hagi complert, així com qualsevol període considerat per l'esmentada legislació, com a equivalent a un període d'assegurança.

J) «Prestacions econòmiques»: prestació en efectiu, pensió, renda, subsidi o indemnització, previstes per les legislacions esmentades en l'article 2 d'aquest Conveni, inclòs qualsevol complement, suplement o revaloració.

2. Els altres termes o expressions utilitzats en el Conveni tenen el significat que els atribueix la legislació que s'aplica.

Article 2. Àmbit d'aplicació material.

1. Aquest Conveni s'aplica:

A) A Espanya:

—A la legislació relativa a les prestacions contributives de la Seguretat Social pel que fa a:

a) Prestacions econòmiques per maternitat.

b) Prestacions per vellesa, invalidesa, defunció i supervivència.

c) Prestacions econòmiques derivades d'accident de treball i malaltia professional.

B) A Argentina:

—A la legislació relativa a les prestacions contributives de la Seguretat Social pel que fa a:

a) Els règims de jubilacions i pensions, basats en el sistema de repartiment o en la capitalització individual.

b) El règim d'assignacions familiars, pel que fa exclusivament a l'assignació per maternitat.

c) El règim de riscos del treball.

2. Aquest Conveni s'aplica igualment a la legislació que en el futur completi o modifiqui l'esmentada a l'apartat precedent.

3. Aquest Conveni s'aplica a la legislació que estableixi un nou règim especial o diferencial de Seguretat Social quan les parts contractants així ho acordin.

4. El Conveni s'aplica a la legislació que en una Part contractant estengui la normativa vigent a nous grups de persones, sempre que l'autoritat competent de l'altra Part no s'hi oposi dins els tres mesos següents a la recepció de la notificació d'aquestes disposicions.

Article 3. *Àmbit d'aplicació personal.*

Aquest Conveni és aplicable als treballadors de cadascuna de les parts contractants, així com als seus familiars i supervivents.

Article 4. *Principi d'igualtat de tracte.*

Els treballadors d'una de les parts contractants, que exerceixin una activitat per compte d'altri o propi en el territori de l'altra Part, estan sotmesos a la Seguretat Social i se'n beneficien, en les mateixes condicions que els treballadors d'aquesta última Part, sense perjudici de les disposicions particulars que conté aquest Conveni.

Article 5. *Conservació dels drets adquirits i pagament de prestacions a l'estranger.*

1. Llevat que hi hagi una disposició en contra d'aquest Conveni, les prestacions econòmiques reconegudes per les parts i compreses a l'article 2 no estan subjectes a reducció, modificació, suspensió, supressió o retenció pel fet que el beneficiari estigui o resideixi en el territori de l'altra Part, i se li han de fer efectives en aquest, d'acord amb els procediments vigents en cada Part.

2. Les prestacions reconegudes sobre la base d'aquest Conveni a beneficiaris, que resideixin en un país tercer, s'han de fer efectives en les mateixes condicions i amb la mateixa extensió que als mateixos nacionals que resideixin en aquest país tercer.

TÍTOL II

Disposicions sobre la legislació aplicable

Article 6. *Norma general.*

Les persones a les quals sigui aplicable aquest Conveni estan subjectes exclusivament i en la seva totalitat a la legislació de Seguretat Social de la Part contractant en el territori de la qual exerceixin l'activitat laboral, sense perjudici del que disposa l'article 7.

Article 7. *Normes particulars i excepcions.*

1. Respecte al que disposa l'article 6, s'estableixen les normes particulars i excepcions següents:

A) El treballador d'una empresa amb seu en el territori d'una de les parts contractants, que dugui a terme tasques professionals de recerca, científiques, tècniques, de direcció o activitats similars, i que sigui traslladat per prestar serveis en el territori de l'altra Part per un període no superior a vint-i-quatre mesos, continua subjecte a la legislació del país d'origen i aquest període és susceptible de ser prorrogat, en casos especials, mitjançant el consentiment exprés de l'autoritat competent de l'altra Part.

La mateixa regulació és aplicable als treballadors que prestin serveis de caràcter complementari o auxiliar dels assenyalats a l'apartat anterior, amb els requisits i en els casos que es detallin a l'acord administratiu per a l'aplicació d'aquest Conveni.

Les mateixes normes s'apliquen als treballadors que habitualment exerceixin una activitat autònoma de caràcter professional en el territori d'una de les parts contractants i que es traslladin per exercir aquesta activitat en el territori de l'altra Part.

B) El personal itinerant al servei d'empreses de transport aeri que exerceixi la seva activitat en el territori de les dues parts està subjecte a la legislació de la Part en el territori de la qual l'empresa tingui la seu principal.

C) El treballador assalariat que exerceixi la seva activitat a bord d'un vaixell està sotmès a la legislació de la Part la bandera de la qual enarbori el vaixell.

No obstant això, quan el treballador sigui remunerat per aquesta activitat per una empresa o una persona que tingui el domicili en el territori de l'altra Part, ha de quedar sotmès a la legislació d'aquesta última Part, si resideix en el seu territori; l'empresa o persona que pagui la retribució es considera ocupador per a l'aplicació d'aquesta legislació.

D) Els treballadors nacionals d'una Part i amb residència en aquesta que prestin serveis en una empresa pesquera mixta, constituïda a l'altra Part i en un vaixell abanderat en aquesta Part, es consideren pertanyents a l'empresa participant del país del qual són nacionals i en el qual resideixen i, per tant, queden subjectes a la Seguretat Social d'aquest país, i aquesta empresa ha d'assumir les seves obligacions com a ocupador.

E) Els treballadors ocupats en tasques de càrrega, descàrrega, reparació de vaixells i serveis de vigilància en el port estan sotmesos a la legislació de la Part contractant al territori de la qual pertanyi el port.

F) Els membres del personal de les missions diplomàtiques i de les oficines consulars es regeixen pel que estableixen els convenis de Viena sobre relacions diplomàtiques, de 18 d'abril de 1961, i sobre relacions consulars, de 24 d'abril de 1963, sense perjudici del que disposen els paràgrafs G) i H).

G) El personal administratiu i tècnic i els membres del personal de servei de les missions diplomàtiques i oficines consulars que tinguin la condició de funcionaris públics de l'Estat si acreditin que estan sotmesos a la legislació d'aquest Estat.

H) El personal administratiu i tècnic i els membres del personal de servei de les missions diplomàtiques i oficines consulars de cadascuna de les parts, així com el personal al servei dels membres de les esmentades missions diplomàtiques i oficines consulars poden optar entre l'aplicació de la legislació de l'Estat acreditant o la de l'altra Part, amb la condició que siguin nacionals de l'Estat acreditant.

L'opció s'ha d'exercir dins els tres primers mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni o, segons el cas, dins els tres mesos següents a la data d'iniciació del treball en el territori de la Part en què desenvolupen la seva activitat.

I) Les persones enviades, per una de les parts, en missions oficials de cooperació al territori de l'altra Part estan sotmeses a la Seguretat Social del país que les envia, llevat que els acords de cooperació disposin el contrari.

2. Les autoritats competents de les dues parts contractants o els organismes designats per aquestes poden, de comú acord, en interès de determinades persones o categories de persones, establir altres excepcions o modificar les previstes als apartats anteriors.

TÍTOL III

Disposicions relatives a les prestacions

CAPÍTOL 1

Prestacions econòmiques per maternitat

Article 8.

Els treballadors d'una Part i de l'altra es beneficien de les prestacions econòmiques de maternitat vigents en cada Estat.

A aquest efecte, s'han de totalitzar, si és necessari, els períodes d'assegurança establerts per tenir dret a aquestes prestacions.

CAPÍTOL 2

Prestacions per vellesa, invalidesa, defunció i supervivència

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS COMUNES

Article 9. *Determinació del dret i liquidació de les prestacions.*

Amb excepció del que disposa l'article 15, el treballador que hagi estat successivament o alternativament sotmès a la legislació d'una Part contractant i de l'altra té dret a les prestacions regulades en aquest capítol en les condicions següents:

1. La institució competent de cada Part n'ha de determinar el dret i calcular la prestació, tenint en compte únicament els períodes d'assegurança acreditats en aquesta Part.

2. Així mateix, la institució competent de cada Part ha de determinar el dret a les prestacions totalitzant amb els propis els períodes d'assegurança complerts sota la legislació de l'altra Part. Quan efectuada la totalització es tingui el dret a la prestació, per calcular la quantia que s'ha de pagar, s'han d'aplicar les regles següents:

A) S'ha de determinar la quantia de la prestació a la qual l'interessat ha tingut dret, com si tots els períodes d'assegurança totalitzats haguessin estat complerts sota la seva pròpia legislació (haver o pensió teòrica).

B) L'import de la prestació s'estableix aplicant a l'haver o pensió teòrica, calculat segons la seva legislació, la mateixa proporció existent entre el període d'assegurança complert en la Part a què pertany la institució que calcula la prestació i la totalitat dels períodes d'assegurança complerts en les dues parts (haver o pensió a prorata).

C) Si la legislació d'alguna de les parts exigeix una durada màxima de períodes d'assegurança per al reconeixement d'una prestació completa, la institució competent d'aquesta Part ha de tenir en compte, per a la totalització, només els períodes de cotització de l'altra Part necessaris per assolir el dret a la prestació.

3. Determinats els drets d'acord amb el que estableixen els paràgrafs precedents, la institució competent de cada Part ha de reconèixer i abonar la prestació que sigui més favorable a l'interessat, amb independència de la resolució adoptada per la institució competent de l'altra Part.

Article 10. *Períodes d'assegurança inferiors a un any.*

1. No obstant el que disposa l'article 9, paràgraf 2, quan la durada total dels períodes d'assegurança complerts sota la legislació d'una Part contractant no arribi a un any i, d'acord amb la legislació d'aquesta Part no s'adquireixi dret a prestacions, la institució d'aquesta Part no ha de reconèixer cap prestació pel període esmentat.

Aquests períodes els ha de tenir en compte, si és necessari, la institució de l'altra Part contractant per al reconeixement del dret i la determinació de la quantia de la prestació segons la seva pròpia legislació, però aquesta no ha d'aplicar el que estableix el paràgraf 2 B) de l'article 9.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan els períodes acreditats en les dues parts siguin inferiors a un any, aquests s'han de totalitzar d'acord amb l'article 9, paràgraf 2, si amb la dita totalització s'adquireix dret a prestacions sota la legislació d'una Part contractant o de totes dues.

Article 11. *Condicions específiques per al reconeixement del dret.*

1. Si la legislació d'una Part contractant subordina la concessió de les prestacions regulades en aquest capítol a la condició que el treballador hagi estat subjecte a la seva legislació en el moment de produir-se el fet causant de la prestació, aquesta condició es considera complerta si en aquell moment el treballador està assegurat en virtut de la legislació de l'altra Part o, si no, quan rebi una prestació d'aquesta Part de la mateixa naturalesa o una prestació de diferent naturalesa però causada pel mateix beneficiari.

El mateix principi s'aplica als efectes del reconeixement de les pensions de supervivència perquè, si és necessari, es tingui en compte la situació d'alta, de pensionista, o de revista laboral del subjecte causant a l'altra Part.

2. Si la legislació d'una Part contractant exigeix per reconèixer la prestació que s'hagin complert períodes de cotització en un temps determinat immediatament anterior al fet causant de la prestació, aquesta condició es considera complerta si l'interessat els acredita en el període immediatament anterior al reconeixement de la prestació a l'altra Part.

3. Les clàusules de reducció, de suspensió o de supressió previstes per la legislació d'una de les parts contractants en el cas de pensionistes que exerceixin una activitat laboral, els són aplicables tot i que exerceixin la seva activitat en el territori de l'altra Part contractant.

Article 12. *Còmput de períodes de cotització en règims especials o diferencials.*

Si la legislació d'una de les parts condiona el dret o la concessió de determinats beneficis al compliment de períodes d'assegurança en una professió sotmesa a un règim especial o diferencial, o en una activitat determinada, els períodes complerts sota la legislació de l'altra Part només s'han de tenir en compte, per a la concessió d'aquestes prestacions o beneficis, si han estat acreditats a l'empareda d'un règim de la mateixa naturalesa o, a falta d'aquest, en la mateixa activitat.

Si, tenint en compte els períodes així complerts, l'interessat no satisfà les condicions requerides per beneficiar-se d'una prestació d'un règim especial o diferencial, aquests períodes s'han de tenir en compte per a la concessió de prestacions del règim general o d'un altre règim especial o diferencial en el qual l'interessat pugui acreditar dret.

Article 13. Determinació de la incapacitat

1. La qualificació i determinació del grau d'invalidesa d'un sol·licitant correspon a cada institució competent, d'acord amb la seva pròpia legislació.

2. Per qualificar i determinar l'estat i el grau d'invalidesa dels interessats, la institució competent de cada Part ha de tenir en compte els dictàmens mèdics emesos per la institució competent de l'altra Part. No obstant això, la institució competent de l'altra Part pot sotmetre els interessats a nous reconeixements mèdics.

3. Les despeses en concepte d'exàmens mèdics i les que s'efectuïn a fi de determinar la capacitat de treball o de guany, així com altres despeses inherents a l'examen, estan a càrrec de la institució competent que hagi fet els exàmens.

SECCIÓ 2a APLICACIÓ DE LA LEGISLACIÓ ESPANYOLA**Article 14. Base reguladora de les prestacions.**

Per determinar la base reguladora per calcular les prestacions, en aplicació del que disposa l'article 9, apartat 2, la institució competent ha de tenir en compte les bases de cotització reals acreditades per l'assegurador a Espanya durant els anys que precedeixin immediatament al pagament de l'última cotització a la Seguretat Social espanyola. La quantia de la prestació obtinguda s'incrementa amb l'import de les millores i revaloracions establertes per a cada any posterior i fins al fet causant per a les prestacions de la mateixa naturalesa.

SECCIÓ 3a APLICACIÓ DE LA LEGISLACIÓ ARGENTINA**Article 15. Règim de capitalització individual.**

1. Els treballadors afiliats a una administració de fons de jubilacions i pensions han de finançar a la República Argentina les seves prestacions, amb el saldo acumulat en el seu compte de capitalització individual.

2. Les prestacions atorgades pel règim de capitalització argentí s'han d'afegir a les prestacions que estiguin a càrrec del règim previsional públic o de repartiment, quan el treballador compleixi els requisits establerts per la legislació vigent. En cas que sigui necessari, s'ha d'aplicar la totalització de períodes d'assegurança, com també les disposicions relatives al càlcul de les prestacions que conté la secció 1a d'aquest capítol.

3. En cas que s'exhaureixin els fons del compte individual de capitalització, els afiliats tenen dret a les prestacions del règim previsional públic o de repartiment en les condicions assenyalades precedentment.

CAPÍTOL 3**Prestacions per accident de treball i malaltia professional****Article 16. Determinació del dret a prestacions**

El dret a les prestacions derivades d'accident de treball o malaltia professional es determina d'acord amb la legislació de la Part contractant a la qual el treballador estigui subjecte en la data que es produeixi l'accident o es contraguí la malaltia.

TÍTOL IV**Disposicions diverses, transitòries, finals i derogatòries****CAPÍTOL 1****Disposicions diverses****Article 17. Normes específiques per als supòsits de totalització de períodes.**

Quan s'hagi de portar a terme la totalització de períodes d'assegurança complerts en les dues parts per al reconeixement del dret a les prestacions, s'han d'aplicar les regles següents:

a) Quan coincideixi un període d'assegurança obligatòria amb un període d'assegurança voluntari o equivalent, s'ha de tenir en compte el període d'assegurança obligatòria.

b) Quan coincideixin dos períodes d'assegurança voluntària acreditats en les dues parts, cada Part ha de tenir en compte els períodes d'assegurança voluntària complerts en el seu territori.

c) Quan en una Part no sigui possible precisar l'època en què determinats períodes d'assegurança hagin estat complerts, s'ha de presumir que aquests períodes no se superposen amb els períodes d'assegurança complerts en l'altra Part.

Article 18. Totalització de períodes d'assegurança per a l'admissió en l'assegurança voluntària.

Per a l'admissió en l'assegurança voluntària o continuació facultativa de l'assegurança, els períodes d'assegurança coberts pel treballador en virtut de la legislació d'una Part s'han de totalitzar, si és necessari, amb els períodes d'assegurança coberts en virtut de la legislació de l'altra Part, sempre que no se superposin.

Article 19. Actualització o revaloració de les prestacions.

1. Les prestacions reconegudes per aplicació de les normes del títol III d'aquest Conveni s'han d'actualitzar o revalorar amb la mateixa periodicitat i en idèntica quantia que les prestacions reconegudes a l'empara de la legislació interna.

2. No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan es tracti de pensions la quantia de les quals hagi estat determinada sota la fórmula a prorrata prevista a l'article 9, paràgraf 2, l'import de la revaloració es pot determinar mitjançant l'aplicació de la mateixa regla de proporcionalitat que s'hagi aplicat per establir l'import de la pensió.

Article 20. Efectes de la presentació de documents.

1. Les sol·licituds, les declaracions, els recursos i altres documents que, als efectes d'aplicació de la legislació d'una Part, hagin de ser presentats en un termini determinat davant les autoritats o institucions corresponents d'aquesta Part, es consideren presentades davant seu si ho han estat dins el mateix termini davant l'autoritat o institució corresponent de l'altra Part.

2. Qualsevol sol·licitud de prestació presentada segons la legislació d'una Part es considera sol·licitud de la prestació corresponent segons la legislació de l'altra Part sempre que l'interessat manifesti expressament, o es dedueixi de la documentació presentada, que ha exercit una activitat laboral en el territori de l'esmentada Part.

Article 21. Col·laboració administrativa entre institucions.

Les institucions competents de les dues parts es poden sol·licitar, en qualsevol moment, antecedents i reconeixements mèdics, comprovacions de fets i actes dels quals puguin derivar l'adquisició, modificació, suspensió, extinció o manteniment del dret a prestacions reconegut per aquestes. Les despeses que es produeixin en conseqüència, amb excepció del que disposa el paràgraf 3 de l'article 13, les ha d'integrar, sense demora, la institució competent que va sol·licitar el reconeixement o la comprovació, quan es rebin els justificants detallats d'aquestes despeses.

Article 22. Beneficis d'exempcions en actes i documents administratius.

1. El benefici de les exempcions de drets de registre, d'escriptura, de timbre i de taxes consulars o altres d'anàlegs, previstos a la legislació de cadascuna de les parts contractants, s'estén als certificats i documents que expedixin les administracions o institucions competents de l'altra Part en aplicació d'aquest Conveni.

2. Tots els actes administratius i documents que s'expedixin per a l'aplicació del present Conveni estan dispensats dels requisits de legalització i legitimitat.

Article 23. Modalitats i garantia del pagament de les prestacions.

1. Les institucions competents de cadascuna de les parts estan alliberades dels pagaments que es facin en aplicació d'aquest Conveni quan aquests s'efectuïn en la moneda del seu país.

2. Si es promulguen en alguna de les parts contractants disposicions que restringeixin la transferència de divises, les dues parts han d'adoptar immediatament les mesures necessàries per garantir l'efectivitat dels drets derivats d'aquest Conveni.

Article 24. Atribucions de les autoritats competents.

Les autoritats competents de les dues parts contractants estan facultades per:

A) Establir els acords administratius necessaris per a l'aplicació d'aquest Conveni.

B) Designar els respectius organismes d'enllaç.

C) Comunicar-se les mesures adoptades en el pla intern per a l'aplicació d'aquest Conveni.

D) Notificar-se totes les disposicions legislatives i reglamentàries que modifiquin les que s'esmenten a l'article 2.

E) Prestar-se els seus bons oficis i la més àmplia col·laboració tècnica i administrativa possible per a l'aplicació d'aquest Conveni.

Article 25. Comissió Mixta.

Les autoritats competents de les dues parts es poden reunir en Comissió Mixta, assistits per representants de les seves respectives institucions, per verificar l'aplicació del Conveni, i altres instruments addicionals, i de proposar les modificacions que es consideri oportú amb vista a l'actualització permanent d'aquests.

L'esmentada Comissió Mixta s'ha de reunir amb la periodicitat que s'acordi a Argentina o a Espanya.

Article 26. Regulació de les controvèrsies.

1. Les autoritats competents han de resoldre mitjançant negociacions les diferències d'interpretació d'aquest Conveni i dels seus acords administratius.

2. Si les controvèrsies no poden ser resoltes mitjançant negociació en un termini de sis mesos, a partir del

començament d'aquesta, les controvèrsies han de ser sotmeses a una comissió arbitral, la composició i el procediment de la qual han de ser fixats de comú acord entre les parts contractants. La decisió de la comissió arbitral és obligatòria i definitiva.

CAPÍTOL 2

Disposicions transitòries

Article 27. Càmput de períodes anteriors a la vigència del Conveni.

1. Els períodes d'assegurança complerts d'acord amb la legislació de cadascuna de les parts abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni s'han de tenir en consideració per determinar el dret a les prestacions que es reconeguin en virtut d'aquest.

2. No obstant el que disposen l'apartat anterior i l'article 17, paràgraf a), quan s'hagi produït una superposició de períodes d'assegurança obligatòria i voluntària que corresponguin a períodes anteriors a l'entrada en vigor del Conveni de 28 de maig de 1966, cadascuna de les parts ha de tenir en consideració els períodes acreditats en la seva legislació per determinar el dret a la prestació i la quantia d'aquesta.

CAPÍTOL 3

Disposicions finals i derogatòries

Article 28. Vigència del Conveni.

1. Aquest Conveni té durada indefinida, llevat que el denunciï alguna de les parts, que té efecte al cap de tres mesos de la seva notificació fefaent a l'altra Part.

2. En cas de denúncia, i no obstant les disposicions restrictives que l'altra Part pugui preveure per als casos de residència a l'estranger d'un beneficiari, les disposicions d'aquest Conveni són aplicables als drets adquirits a l'empara d'aquest.

3. Les parts contractants han d'acordar les disposicions que garanteixin els drets en curs d'adquisició derivats dels períodes d'assegurança o assimilats complerts abans de la data d'extinció del Conveni.

Article 29. Extinció del Conveni signat el 28 de maig de 1966.

A l'entrada en vigor d'aquest Conveni deixa de tenir efecte el Conveni de Seguretat Social entre Espanya i Argentina de 28 de maig de 1966.

Aquest Conveni garanteix els drets adquirits a l'empara del Conveni esmentat.

Article 30. Signatura i ratificació.

Aquest Conveni ha de ser ratificat d'acord amb la legislació interna de cadascuna de les parts contractants.

Aquest Conveni entra en vigor el primer dia del segon mes següent al de la data en què totes dues parts contractants hagin intercanviat, per via diplomàtica, els instruments de ratificació.

Fet a Madrid el 28 de gener de 1997, en dos exemplars; tots dos són autèntics.

Pel Regne d'Espanya,

Javier Arenas Bocanegra,
Ministre de Treball i Afers Socials

Per la República d'Argentina,

José Armando Caro Figueroa,
Ministre de Treball i Seguretat Social

ACORD ADMINISTRATIU PER A L'APLICACIÓ DEL CONVENI DE SEGURETAT SOCIAL ENTRE LA REPÚBLICA ARGENTINA I EL REGNE D'ESPANYA

De conformitat amb el que disposa l'article 24, lletra A), del Conveni de Seguretat Social entre la República Argentina i el Regne d'Espanya signat a Madrid el 28 de gener de 1997, les autoritats competents,

Pel Regne d'Espanya, el ministre de Treball i Afers Socials, i per la República Argentina, el ministre de Treball i Seguretat Social,
Han acordat:

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Definicions.*

1. Per a l'aplicació d'aquest Acord administratiu, el terme «Conveni» designa el Conveni de Seguretat Social entre la República Argentina i el Regne d'Espanya, signat a Madrid el 28 de gener de 1997.

2. El terme «Acord» designa el present Acord.

3. Les expressions i els termes definits a l'article 1 del Conveni tenen en aquest Acord el mateix significat que se'ls atribueix a l'article esmentat.

Article 2. *Organismes d'enllaç.*

En aplicació de l'article 24, lletra B), del Conveni, cada Part designa els organismes d'enllaç següents:

A) A Argentina:

L'Administració Nacional de la Seguretat Social (ANSES) pel que fa al sistema integrat de jubilacions i pensions, així com qualsevol altre règim que empari les contingències de vellesa, invalidesa i supervivència, basat en el sistema de repartiment o en la capitalització individual o/i en el règim d'assignacions familiars per a jubilats i pensionats que resideixin a la República Argentina.

B) A Espanya:

L'Institut Nacional de la Seguretat Social per a tots els règims excepte per al règim especial dels treballadors del mar.

L'Institut Social de la Marina per al règim especial dels treballadors del mar.

Article 3. *Institucions competents.*

Les institucions competents per a l'aplicació del Conveni són les següents:

A) A Argentina:

L'Administració Nacional de la Seguretat Social (ANSES), les caixes o els instituts provincials o municipals de previsió, la Superintendència d'Administradores de Fons de Jubilacions i Pensions i les administradores de fons de jubilacions i pensions, pel que fa als règims que emparen les contingències de vellesa, invalidesa i defunció, basats en el sistema de repartiment o en el de capitalització individual.

B) A Espanya:

En relació amb l'article 7, incís 1, del Conveni:

La Tresoreria General de la Seguretat Social.

En relació amb la resta de l'articulat:

Per a tots els règims, llevat del règim especial dels treballadors del mar:

Les direccions provincials de l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

Per al règim especial dels treballadors del mar:

L'Institut Social de la Marina.

Article 4. *Disposicions comunes als organismes d'enllaç i institucions competents.*

1. Els organismes d'enllaç argentins i, si s'escau, els organismes d'enllaç i institucions competents espanyoles han d'establir de comú acord els formularis d'enllaç o correlació necessaris per a l'aplicació del Conveni i d'aquest Acord administratiu.

2. Les autoritats competents s'han de notificar entre si, sense demora, les modificacions que s'introdueixin en relació amb els organismes d'enllaç i institucions competents.

3. Els organismes d'enllaç i les institucions competents es poden comunicar directament entre si i amb els interessats.

Article 5. *Traslats temporanis.*

1. En els casos a què es refereix l'article 7, incís 1, lletra A), del Conveni, l'organisme d'enllaç d'Argentina o la institució competent d'Espanya, la legislació del qual segueixi sent aplicable, si s'escau, al treballador, ha d'expedir, a petició de l'ocupador o del treballador per compte d'altri o del treballador autònom, un certificat de trasllat en el formulari establert a aquest efecte, en què s'acrediti que continua subjecte a la legislació de la Part que correspongui i el presumible període de trasllat, que no pot ser superior a 24 mesos, a comptar del seu inici o de l'entrada en vigor del Conveni.

2. Quan el trasllat s'hagi de prolongar més enllà del període indicat a l'incís precedent, l'ocupador o el mateix treballador ha de formular una sol·licitud d'autorització de pròrroga amb tres mesos d'antelació a la finalització del període de 24 mesos. Els organismes d'enllaç i la institució competent, si s'escau, de la Part a la legislació de la qual està sotmès el treballador, en rebre la petició, han de sol·licitar abans que expiri el termini esmentat, als organismes d'enllaç o a la institució competent, segons correspongui, de l'altra Part, una pròrroga de la situació anterior que ha de ser degudament justificada.

3. En els casos de treballadors que prestin serveis de caràcter complementari o auxiliar als qui siguin traslladats per exercir tasques professionals, de recerca, científiques, tècniques, de direcció o activitats similars, se'ls ha d'exigir que estiguin integrats en el mateix equip que els professionals als quals acompanyen i que també siguin traslladats per un període equiparable o similar al d'aquests.

4. El certificat assenyalat a l'incís 1 ha de ser lliurat al treballador, el qual l'ha de conservar per acreditar la seva situació davant la Seguretat Social al país receptor.

Els organismes d'enllaç i les institucions competents s'han de notificar la circumstància d'haver emès el certificat esmentat.

TÍTOL II

Disposicions particulars

CAPÍTOL 1

Maternitat

Article 6. *Prestacions per maternitat.*

Quan la institució competent d'una de les parts hagi d'aplicar la totalització de períodes d'assegurança que

preveu l'article 8 del Conveni per a la concessió de prestacions per maternitat, ha de sol·licitar a la institució de l'altra Part una certificació dels períodes d'assegurança acreditats en la legislació d'aquesta última, en el formulari establert a aquest efecte.

CAPÍTOL 2

Vellesa, invalidesa, defunció i supervivència

Article 7. *Sol·licituds.*

1. Per obtenir la concessió de prestacions per vellesa, invalidesa, defunció i supervivència, els interessats han d'adreçar la seva sol·licitud a la institució competent del lloc de la seva residència, de conformitat amb les disposicions legals en vigor per a l'esmentada institució. La data de presentació de la sol·licitud a la institució esmentada es considera data de presentació de la sol·licitud davant la institució competent de l'altra Part contractant.

2. Si viuen en el territori d'un tercer Estat, els sol·licitants s'han d'adreçar a la institució competent de la Part contractant sota la legislació de la qual ells o els seus causants hagin estat assegurats per última vegada.

3. Quan la institució en la qual s'hagi rebut la sol·licitud no sigui la institució competent per iniciar l'expedient d'acord amb els incisos precedents, aquella ha de remetre immediatament la sol·licitud amb tota la documentació a l'organisme d'enllaç de l'altra Part, i hi ha d'indicar la data de presentació.

4. Quan a la sol·licitud de prestació només es declari activitats segons les disposicions legals d'una de les parts i sigui presentada davant la institució de l'altra Part, aquesta l'ha de remetre immediatament a l'organisme d'enllaç de l'altra Part, i hi ha d'indicar la data de presentació.

5. Les dades incloses en el formulari de sol·licitud han de ser degudament verificades per la institució competent amb els respectius documents originals.

Article 8. *Disposició específica per a treballadors autònoms.*

El treballador autònom que exerceixi habitualment les seves activitats a la República Argentina, quan traslladi la seva residència a Espanya, ha de designar un apoderat amb facultats suficients per fer les presentacions que corresponguin davant els organismes i les institucions competents i l'Administració Federal d'Ingressos Públics de l'esmentada Part. La representació pot ser exercida per les autoritats diplomàtiques i consulars espanyoles acreditades a Argentina.

Article 9. *Tramitació.*

1. La institució competent a la qual correspongui la iniciació de l'expedient ha d'emplenar el formulari d'enllaç o correlació establert a aquest efecte i enviar-ne, sense demora, dos exemplars a l'organisme d'enllaç de l'altra Part.

L'enviament dels formularis d'enllaç o correlació supleix la remissió dels documents justificatius de les dades consignades. La institució competent pot sol·licitar, en casos molt excepcionals, la remissió de qualsevol dels documents esmentats.

2. Rebut els formularis d'enllaç o correlació de la institució competent que va iniciar l'expedient, la institució competent de l'altra Part, directament o a través de l'organisme d'enllaç, ha de retornar a la primera institució competent, per a l'aplicació de l'article 9, incís 2, del Conveni, un exemplar del formulari d'enllaç o correlació on s'han de fer constar els períodes d'assegurança acreditats sota la seva legislació i l'import de la prestació que li és reconeguda a l'interessat en aquesta Part.

3. Cadascuna de les institucions competents, directament, ha de comunicar als interessats la resolució adoptada i les vies i els terminis de recurs de què disposen davant d'aquesta, d'acord amb la seva legislació.

4. Les institucions competents de cadascuna de les parts han de remetre directament a l'altra Part una còpia de les resolucions adoptades en els expedients tramitats en aplicació del Conveni.

5. Les institucions competents de cadascuna de les parts es poden sol·licitar, quan sigui necessari, de conformitat amb la seva legislació interna, informació sobre els imports de pensió actualitzats que els interessats rebien de l'altra Part.

Article 10. *Pensions derivades de la defunció d'un titular de prestacions de vellesa o invalidesa.*

En els casos de sol·licituds de pensions derivades de la defunció d'un titular de prestacions per vellesa o invalidesa concedides per les dues parts, la institució competent de cada Part ha d'informar únicament en el formulari d'enllaç o correlació sobre la quantia de la prestació del causant a la seva defunció i de l'import o la quantia de la pensió atorgada als seus drethavents o beneficiaris, i és vàlid, si no s'han produït modificacions, l'informe de cotització que va servir al seu dia per tramitar les prestacions originàries a l'empara del Conveni vigent al seu moment.

Article 11. *Disposicions específiques per a les prestacions d'invalidesa.*

1. En els casos de sol·licituds de prestacions d'invalidesa, s'ha d'adjuntar al formulari un informe mèdic expedid pels serveis mèdics de la Seguretat Social sobre l'estat de salut del treballador en què constin les causes de la incapacitat al·legada i sempre que sigui possible si aquesta és recuperable en un termini determinat.

2. La institució competent d'una Part ha de proporcionar a la institució competent de l'altra Part, quan aquesta ho sol·liciti, els resultats dels exàmens mèdics i dels altres antecedents necessaris per a la qualificació de la invalidesa del sol·licitant.

3. En casos excepcionals, la institució competent d'una Part pot requerir que el sol·licitant que resideixi en el territori de l'altra Part sigui sotmès a un examen mèdic addicional. L'organisme d'enllaç o la institució competent, si s'escau, de l'última Part, ha de disposar que aquest examen es porti a terme.

TÍTOL III

Disposicions diverses

Article 12. *Control i cooperació administrativa.*

1. Als efectes de verificar el compliment de les obligacions que els ordenaments nacionals imposin als seus beneficiaris, els organismes d'enllaç o les institucions competents de les dues parts s'han de subministrar entre si la informació necessària sobre fets o actes dels quals pugui derivar l'adquisició, la modificació, la suspensió, l'extinció o el manteniment del dret a les prestacions.

2. Els reconeixements mèdics necessaris per al compliment de les disposicions legals d'una Part contractant, relatius a les persones que estiguin en el territori de l'altra Part, s'han de dur a terme a petició de la institució competent o de l'organisme d'enllaç per part de la institució de la Part en el territori de la qual hi hagi les persones que s'hagin de sotmetre al reconeixement mèdic.

3. Les institucions competents poden sol·licitar directament als interessats la remissió de la documentació necessària que acrediti el seu dret a continuar en la percepció de les prestacions.

4. Els organismes d'enllaç de les dues parts han d'intercanviar les dades estadístiques relatives als pagaments de prestacions efectuats als beneficiaris d'una Part que resideixin en el territori de l'altra Part. Aquestes dades han de contenir el nombre de beneficiaris i l'import total de les prestacions abonades durant cada any calendari o civil.

5. La informació continguda en els formularis de sol·licitud, enllaç o correlació i altres documents necessaris, així com qualsevol altra dada que les autoritats competents considerin d'interès per a l'aplicació del Conveni, pot ser transmesa entre els organismes d'enllaç de cada Part contractant per mitjans informàtics o altres d'alternatius que es convinguin i que assegurin reserva i confiabilitat.

Article 13. *Pagament de prestacions.*

1. Les prestacions que, d'acord amb la legislació d'una Part contractant, s'hagin de pagar als seus titulars que romanguin o resideixin en el territori de l'altra Part contractant, s'han de pagar directament i sota el procediment establert per cadascuna d'aquestes.

2. El pagament de les prestacions ha de tenir lloc en les dates previstes per la legislació de la institució deutora.

TÍTOL IV

Disposició final

Article 14. *Entrada en vigor.*

Aquest Acord administratiu regeix des de la vigència del Conveni de Seguretat Social argentinespanyol, signat a la ciutat de Madrid, el vint-i-vuit de gener de mil nou-cents noranta-set.

Fet a Buenos Aires el 3 de desembre de 1997, en dos exemplars; tots dos textos són igualment autèntics.—Pel Ministeri de Treball i Afers Socials, el subsecretari.—Pel Ministeri de Treball i Seguretat Social, el ministre.

Aquest Conveni i l'Acord administratiu per a la seva aplicació entren en vigor l'1 de desembre de 2004, primer dia del segon mes següent a la data de l'intercanvi dels instruments de ratificació, segons estableixen l'article 30 del Conveni i 14 de l'Acord administratiu.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 26 de novembre de 2004.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

21041 *ORDRE APA/4088/2004, de 13 de desembre, per la qual es dicten disposicions per al desplegament del Reial decret llei 6/2004, de 17 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents per reparar els danys causats per les inundacions i els incendis esdevinguts en territori de les comunitats autònomes d'Aragó, Catalunya, Andalusia, La Rioja, Comunitat Foral de Navarra i Comunitat Valenciana.* («BOE» 301, de 15-12-2004.)

Mitjançant el Reial decret llei 6/2004, de 17 de setembre, s'adopten mesures urgents per reparar els danys

causats per les inundacions i els incendis esdevinguts a les comunitats autònomes d'Aragó, Catalunya, Andalusia, La Rioja, Comunitat Foral de Navarra i Comunitat Valenciana.

L'article 4 del Reial decret llei esmentat preveu que són objecte d'indemnització els danys causats per les esmentades adversitats climàtiques a les explotacions agrícoles i ramaderes que, tenint pòlisses en vigor emparades pel Pla d'assegurances agràries combinades per a l'any 2004, hagin sofert danys no coberts per les ordres reguladores de les condicions d'assegurament.

De manera excepcional, es considera que el més adequat és centralitzar la gestió de les ajudes previstes en aquesta Ordre, atesa la urgència necessària per valorar els danys produïts, cosa que possibilitarà la distribució eficaç de les quantitats corresponents, sobretot tenint en compte la limitació dels crèdits pressupostaris globals, a fi d'assegurar un repartiment equitatiu entre els possibles beneficiaris.

La disposició final primera del Reial decret llei 6/2004 faculta els titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves respectives competències, per dictar les disposicions necessàries per a l'execució del que s'hi estableix.

En virtut d'això, dispenso:

Article 1. *Objecte i àmbit territorial.*

Les actuacions previstes en aquesta Ordre són aplicables a les explotacions afectades per les inundacions i els incendis situades en l'àmbit territorial que estableix l'Ordre INT/3425/2004, de 7 d'octubre.

Article 2. *Danys indemnitzables i beneficiaris.*

1. Són objecte d'indemnització els danys que hagin ocorregut a les explotacions agràries i ramaderes que, tenint pòlisses en vigor emparades pel Pla d'assegurances agràries, hagin tingut pèrdues per danys en les seves produccions no cobertes per les línies d'assegurances agràries combinades, com a conseqüència de les inundacions esdevingudes la primera quinzena del mes de setembre de 2004 i dels incendis registrats els mesos de juliol i agost del mateix any, i estiguin situades als municipis a què es refereix l'article 1.

No obstant això, per al cas de produccions que, en les dates dels sinistres, no hagin iniciat el període de contractació de l'assegurança corresponent, també poden percebre les indemnitzacions anteriors, sempre que l'agricultor hagi contractat l'assegurança corresponent a produccions de la mateixa línia d'assegurament en l'exercici anterior.

També es pot percebre indemnització pels danys causats en produccions, o fases de conreu, no emparades en el Pla d'assegurances agràries vigent, excepte que aquestes estiguin garantides per una assegurança no inclosa en el sistema d'assegurances agràries combinades.

En el cas de l'apicultura la indemnització inclou les pèrdues ocasionades per l'incendi en els ruscos cremats que no siguin compensats per les pòlisses d'assegurança formalitzades pels productors, més una compensació, en concepte de menor producció en les pròximes campanyes, amb una quantia màxima, pels dos conceptes, de 48 euros/rusc cremat.

2. Les indemnitzacions esmentades van destinades als titulars d'aquelles explotacions que, estant ubicades als termes municipals indicats a l'article 1, hagin tingut pèrdues superiors al 20 o 30 per cent de la producció, d'acord amb els criteris que estableix la Unió Europea.

3. Atesa la naturalesa d'aquestes indemnitzacions, per a l'aplicació d'aquesta Ordre no s'exigeix el requisit que preveu la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 13 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.